U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele: **Ministr spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněné: **JUDr. J. W.,** v řízení o kárné odpovědnosti soudního exekutora vedeném pod sp. zn. 14 Kse 3/2012, o námitce podjatosti,

takto:

Přísedící kárného senátu JUDr. Karel Urban **je vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 14 Kse 3/2012.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal dne 2. 2. 2012 u Nejvyššího správního soudu kárnou žalobu proti kárně obviněné pro kárné provinění podle § 116 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů.

Kárně obviněná vznesla v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 2. 2012 námitku podjatosti proti přísedícímu kárného senátu JUDr. Karlu Urbanovi. Svoji námitku odůvodnila tím, že mezi ní a JUDr. Karlem Urbanem probíhal v roce 2009 „mocenský boj“ o funkce v orgánech Exekutorské komory České republiky (dále jen „Komora“). Tento „mocenský boj“, jehož iniciátorkou kárně obviněná nebyla, nakonec vyvrcholil dne 25. 3. 2009 jejím odvoláním z funkce viceprezidentky Komory a ustanovením JUDr. Karla Urbana do čela prezidia Komory. Podle názoru kárně obviněné přitom její odvolání z funkce viceprezidentky Komory a předchozí kroky JUDr. Karla Urbana směřující k tomuto odvolání proběhly nezákonně. Mezi kárně obviněnou a JUDr. Karlem Urbanem se v důsledku této skutečnosti vytvořil vztah, který nelze označit za neutrální, ale naopak za zcela antipatický. Povaha tohoto vztahu pak reálně z objektivního pohledu zpochybňuje schopnost JUDr. Karla Urbana nestranně a nezávisle ve věci jednat a rozhodnout, a to bez jakýchkoli předsudků vůči kárně obviněné a nezaujatě.

JUDr. Karel Urban ve svém vyjádření ze dne 27. 2. 2012 k námitce podjatosti uvedl, že se podjatý necítí. S ohledem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j. Nao 4/2012 - 156, kterým byl vyloučen z projednávání a rozhodnutí ve věci týchž

účastníků v jiném kárném řízení vedeném pod sp. zn. 14 Kse 6/2011, však navrhl, aby byl vyloučen i z projednávání a rozhodování ve věci vedené pod sp. zn. 14 Kse 3/2012.

JUDr. Karel Urban tedy tvrzení kárně obviněné ohledně své podjatosti popřel a odkázal na výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v obdobné věci. Učinil tak bez jakékoli bližší reakce ve vztahu k okolnostem, ve kterých kárně obviněná spatřuje důvod jeho podjatosti a které se týkají jejich profesního sporu v minulosti. Existují zde proto pochybnosti o schopnosti přísedícího rozhodovat ve věci kárně obviněné nestranně, s ohledem na jejich osobní vztah, což je důvod pro postup podle § 8 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 10, větou první, zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů. Na základě citovaných ustanovení jsou soudci a přísedící vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce (přísedícího) na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce či přísedícího k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským a jemu obdobným vztahem, přátelským vztahem nebo naopak vztahem antagonistickým tak, jako tomu nasvědčují okolnosti v právě projednávaném případě, v němž pochybnosti o podjatosti JUDr. Karla Urbana nebyly nijak rozptýleny.

Nestrannost soudce (přísedícího) je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce (přísedícího) k projednávané věci, o které je schopen relativně přesně referovat pouze soudce (přísedící) sám, a proto je objektivně nemožné jeho vnitřní rozpoložení spolehlivě přezkoumat. JUDr. Karel Urban svůj vztah ke kárně obviněné nijak blíže nespecifikoval a nevyvrátil okolnosti předestřené kárně obviněnou, které vyvolávající pochybnosti o jeho nepodjatosti.

Za této situace tedy Nejvyšší správní soud rozhodl o vyloučení jmenovaného z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 14 Kse 3/2012, obdobně jako to učinil již ve věci vedené pod sp. zn. 14 Kse/2011, a to usnesením ze dne 19. 1. 2012, č. j. Nao 4/2012 - 156, na které v podrobnostech odkazuje (viz www.nssoud.cz).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu